

Зима з'являється сама

Віталій Круглов

Зима з'являється сама,
ніхто її не кличе.
І в бубон неба б'є шаман,
щоб помирати тричі.
Щоб не дізнатися: куди,
для чого і навіщо,
себе на сніг я осудив,
за стріху серця вище.
Голодний.
Жадібний.
Сумний.
На діда трохи схожий.
Перебивався чи земним,
чи ефемерним, може.
У пам'ять м'яту, неспрудку
вертаюся з неходжень.
І сніг — з ікони у кутку,
і дід, на мене схожий...